

بررسی اثر اسید هیومیک و شوری بر مولفه‌های فلورسانس کلروفیل در پسته

علیرضا لادن مقدم (۱)، سعید سماوات (۲)، مصطفوی (۱)، علی سلیمانی (۳)، مهدی مسعودی (۴) و رویا همتی تک (۴)

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گروه ترویج و آموزش کشاورزی، ۲- موسسه تحقیقات آب و خاک کشور، ۳- دانشگاه زنجان، دانشکده کشاورزی، گروه علوم باغبانی، ۴- مجتمع اقتصادی کمیته امداد امام خمینی، تهران

به منظور بررسی اثر اسید هیومیک بر کاهش تنفس شوری در پسته آزمایشی در قالب طرح فاکتوریل با چهار سطح اسید هیومیک $S_1 = 0$, $S_2 = 25$, $S_3 = 50$, $S_4 = 100$ (بر حسب واحد mM) با سه تکرار روى نهالهای یکساله پسته رقم بادامی اجرا گردید. اثر تیمارهای آزمایشی روی صفات مولفه‌های فتوستتری (Φ_{PSII}) و F_v/F_m به عنوان بازده انتقال کوانتم نوری در جریان فتوسیستم نوری II با افزایش تنفس شوری روند کاهشی داشته و تیمار اسید هیومیک ادامه چنین روند کاهشی را متوقف می‌سازد. نتایج آزمایش حاضر نشان می‌دهد که تیمار اسید هیومیک بویژه در سطح H_4 از طریق تعديل و یا کاهش اثر بازدارندگی رشد ناشی از تنفس شوری، روی صفات مورد مطالعه اثرات مثبت و معنی دار می‌گذارد.

مقدمه:

شوری باعث ایجاد اختلال در رشد و کاهش راندمان و عملکرد کمی و کیفی پسته می‌شود. فلورسانس کلروفیل تکنیکی برای غربال ارقام متحمل به شوری است. شواهد زیادی ارائه شده است که نشان می‌دهد تنفس شوری ممکن است سبب کاهش عملکرد کوانتم فتوسیستم II گردد (Moradi, 2002). نسبت F_v/F_m به عنوان نشان دهنده بازده انتقال کوانتم نوری در جریان فتوسیستم نوری II با افزایش شدت تنفس و بسته شدن روزنه ها کاهش می‌یابد. مواد هیومیکی به انتقال انرژی و خاموشی فتوشیمیایی (qP) با افزایش شدت تنفس و بسته شدن روزنه ها کاهش می‌یابد. مواد هیومیکی به عنوان عصاره‌های حاصل از تجزیه میکروبی مواد آلی اثر منفی تنفس شوری بر عملکرد گیاه خیار تا حدود زیادی خشی می‌سازد (Demir et al., 2002).

مواد و روشها:

تیمار اسید هیومیک در چهار سطح ($H_1 = 0$, $H_2 = 500$, $H_3 = 1000$, $H_4 = 2000$ ppm) و تیمار شوری ناشی از نمک کلرید سدیم در چهار سطح ($S_1 = 0$, $S_2 = 25$, $S_3 = 50$, $S_4 = 100$ mM) در قالب طرح آماری فاکتوریل روى نهالهای یکساله پسته رقم بادامی به مدت ۳۵ روز اجرا گردید. صفات فیزیولوژیکی مربوط به مولفه‌های فتوستتری شامل F_v/F_m , Φ_{PSII} (عملکرد کوانتم) و qP روى آخرین برگ توسعه یافته توسط دستگاه فلورسانس متر مدل PAM 2000 (والز-آلمان) اندازه گیری گردید.

1- Variable Fluorescence (F_v) and Maximum Fluorescence (F_m)
2- Photochemical quenching

نتایج و بحث:

نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که میزان بازده انتقال انرژی در گیاهان شاهد در مقایسه با گیاهان تحت تنش شوری بیشتر بوده است (جدول ۱). عملکرد کوانتموم (Φ) در فرایندی که ملکول‌ها انرژی برانگیخته خود را از دست می‌دهند، به بخشی از ملکولهای برانگیخته اطلاق می‌شود که از آن طریق انرژی خود را از دست می‌دهند (کافی و همکاران، ۱۳۷۸). در تحقیق حاضر بیشترین مقدار این مولفه در تیمار شاهد به میزان ۰.۷ و کمترین آن در تیمار S4H2 به میزان ۰.۲۳ بود. استفاده از آن به میزان ۲۰۰۰ ppm (H_4) در سطوح مختلف شوری از طریق تعدیل اثر شوری باعث حفظ و یا حتی افزایش عملکرد کوانتموم گردیده است (جدول ۱). همچنانکه در تحقیق حاضر نیز نشان داده شد، هر گونه اختلال در فرایندهای رشد و نمو و بالطبع آن فتوسترز طبیعی گیاه از جمله تنش‌های زیستی و غیر زیستی باعث کاهش عملکرد کوانتموم می‌شود. مولفه qP یا خاموشی فتوشیمیابی ارتباط مستقیمی با تولید ATP و NADPH در چرخه روشنایی دستگاه فتوسترزی دارد. در شرایط بدون تنش شوری مقدار این مولفه بطور معنی داری بیش از شرایط تنش شوری بود. همچنین در سطوح مختلف شوری با مصرف اسید هیومیک مقدار P افزایش نشان داد. چنین به نظر می‌رسد که کاهش تولید حامل‌های انرژی ATP و NADPH در شرایط تنش شوری کاهش یافته و بطور همزمان اتلاف حرارتی انرژی کوانتموم یا افزایش می‌یابد (Moradi, 2002). در کل چنین به نظر می‌رسد که استفاده از اسید هیومیک در صورت بروز تنش شوری، اسید هیومیک از طریق تعدیل و یا خشی‌سازی اثر تنش، تاثیر معنی داری روی صفات داشته و باعث بهبود آنها می‌گردد.

جدول ۱- مقایسه میانگین اثرات متقابل شوری و اسید هیومیک بر مولفه‌های فلوئورسانس کلروفیل برگ پسته

تیمار	Fv/Fm	ΦPSII	qp
S1H1 S1H2 S1H3 S1H4	a ۰/۷۸	a ۰/۷	abc ۰/۹۴
	b ۰/۷۶	bc ۰/۷۲	ab ۰/۹۶۳
	a ۰/۷۹	ab ۰/۷۷	a ۰/۹۶۶
	ab ۰/۷۷	ab ۰/۷۶	abc ۰/۹۳
S2H1 S2H2 S2H3 S2H4	de ۰/۷۲	ef ۰/۴۲	cd ۰/۸۴
	de ۰/۷۱	fg ۰/۳۸	abc ۰/۹
	de ۰/۷۲	ef ۰/۴۳	abcd ۰/۸۶
	d ۰/۷۵	e ۰/۴۹	abc ۰/۸۸
S3H1 S3H2 S3H3 S3H4	de ۰/۷۲	g ۰/۳۳	cd ۰/۷۹
	d ۰/۷۴	ef ۰/۴۴	bcd ۰/۸۶
	e ۰/۷	ef ۰/۴۲	abc ۰/۸۹
	c ۰/۷۸	cd ۰/۵۷	abc ۰/۹۱
S4H1 S4H2 S4H3 S4H4	de ۰/۷۱	g ۰/۳۴	d ۰/۷۵
	f ۰/۴۲	h ۰/۲۳	abcd ۰/۸۶
	de ۰/۷۱	fg ۰/۳۹	cd ۰/۸۴
	c ۰/۷۸	ef ۰/۴۵	abcd ۰/۸۵

منابع مورد استفاده:

- ۱- کافی، محمد.. لاهوتی، مهرداد.. زند، اسکندر.. شریفی، حمید رضا و گلدانی، مرتضی. ۱۳۷۸. فیزیولوژی گیاهی (جلد اول). ترجمه، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۴۵۶ صفحه.

۲- Demir, K., Gunes, A., Inal, A. and Alpaslan, M. 2002. Effects of humic acid on the yield and mineral nutrition of Cucumber (*Cucumis sativus L.*) grown with different salinity levels. *Acta Horticulture*, (ISHS): 492

۳- Moradi, F. 2002. Physiological characterization of rice cultivar for salinity tolerance during vegetative and reproductive stages. Ph.D. Dissertation. The University of the Philippines at Los Banos, Laguna, Philippines. 190P.

A

Humic Acid influences on salinity stress decrease were conducted through a factorial experimental design on one-year-old pistachio plants cv. Bad ami. Different concentrations of the humic acid corresponding to H₁: 0 H₂: 500 H₃ 1000 and H₄: 2000 ppm was applied. Salinity treatments were achieved through irrigation with water containing 0, 25, 50 and 100 mM NaCl, respectively with an increment of 30mM of NaCl. Simple and an interaction effects of treatments chlorophyll flouresance parameters including q_N , F_v/F_m and Φ_{PSII} were studied. The F_v/F_m ratio, a parameter showing light quantum transfer efficiency, was decreased by salinity stress. While, the Humic acid treatments especially at high levels improved this ratio. Generally, the results of current study showed the modifying effect of the humic acid on measured parameters of pistachio plants under salinity stress.

Key Words: *Humic Acid, Salinity stress, Pistachio, Chlorophyll Flouresance*